

SXEDIO.FP7

24.1.1950: Η ΕΘΝΑΡΧΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΓΙΑ ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ ΜΕ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΣΤΟΝ ΟΗΕ, ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΚΟΙΝΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ ΚΑΙ ΤΗ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΓΙΑ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΠΟΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

Η άρνηση του Γενικού Γραμματέα της ΠΕΚ Σωκράτη Λοϊζίδη να δεχθεί ακόμα και την εκδήλωση συμπαραστάσης από την Αριστερά, όταν οι βρετανοί αποφάσισαν να τον απελάσουν από την Κύπρο το Γεννάρη του **1950**, καθώς συνεχιζόταν ακόμα το ενωτικό Δημοψήφισμα της **15ης** Ιανουαρίου, ήταν ενδεικτική του κλίματος που άρχισε να διαμορφώνεται μετά τη "συμφιλίωση" που επικράτησε τις μέρες του ενωτικού δημοψηφίσματος και αποτελούσε το προμήνυμα των νέων διαφωνιών που θα συνεχίζονται μεταξύ Αριστερας και Δεξιάς στην περαιτέρω πορεία του αγώνα για την Ένωση.

Πριν ακόμα λήξει το δημοψήφισμα της **15ης** Ιανουαρίου, **1950**, (**15-22** Ιανουαρίου) η Αριστερά επιμένοντας στις θέσεις της ζητούσε κοινό αγώνα, ενότητα, κοινές ενέργειες προς τον ΟΗΕ και κινητοποιήσεις μακριά από τον αγγλοελληνικό συμμαχικό πλαίσιο που υποστήριζαν η Δεξιά και η Εθναρχία.

Ο Μίνως Περδίκης, στέλεχος του ΑΚΕΛ, σε άρθρο του στο "Δημοκράτη" στις **17** Ιανουαρίου, δυο μόλις μέρες μετά την έναρξη του δημοψηφίσματος που κράτησε μέχρι τις **22** του μήνα, προεξοφλώντας το αποτέλεσμα του έγραφε:

"Πιστεύουμε πως ως τις **22** του Γεννάρη, που ορίστηκε για να κλείσει το δημοψήφισμα, το ποσοστό των εκλογέων που θα ψηφίσουν τελικά την Ένωση, θα πλησιάσει πολύ τα **100%**. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας. Και για να τον καλύψουμε χρειάζεται εντατική δουλειά, ενθουσιασμός και πρόγραμμα. Να μη διπλώσουμε τα χέρια. Οπως δουλέψαμε ως τώρα, να

δουλέψουμε καλύτερα ακόμα για να πλησιάσουμε όσο μπορούμε περισσότερο το **100%**. Μα η υπόθεση μας δεν τελειώνει μ' αυτά, δεν κλείει το μεγάλο ζήτημα. Αντίθετα τώρα προβάλλει μ' όλη της την οξύτητα η ανάγκη για παραπέρα δράση- δράση για την αξιοποίηση των λαμπρών αποτελεσμάτων του ενωτικού δημοψηφίσματος.

Η εθνική αυτή κινητοποίηση δημιούργησε όλες τις προϋποθέσεις για την ολοκλήρωση της ενότητας των αγωνιστικών δυνάμεων του λαού μας στην πόλη του για λευτεριά, η ενότητα αυτή, τις βδομαδες που προηγήθηκαν του δημοψηφίσματος προχώρησε αρκετά ικανοποιητικά στα κάτω κι έδωσε θαυμάσια αποτελέσματα, παρά την επίσημη αντιενιαιομετωπική στάση της ηγεσίας της Δεξιάς. Η ενιαιομετωπική συνεργασία στη διενέργεια του δημοψηφίσματος, εκδηλώθηκε περισσότερο στην ύπαιθρο, όπου φτάνουν ξεθωριασμένες οι διασπαστικές κραυγές και τα συνθήματα των δεξιοφρόνων ηγετών, μα και στις πόλεις έχουμε παραδείγματα χαλάρωσης της κομματικής διαπάλης και του φανατισμού και με ευχαρίστηση βλέπει κανείς ηγέτες της Δεξιάς να εγκαλείσουν τις επιφυλάξεις και να πλησιάζουν τη λαϊκή παράταξη, χωρίς να φοβούνται πως θα... μολυνθούν. Ο,τι έγινε αυτό τον τελευταίο καιρό είναι αρκετά για να πείσει την ηγεσία της Δεξιάς και προπαντός της υπερηγεσίας της Δεξιάς, την Εθναρχία, πως η μόνη σωστή εθνική πολιτική γραμμή, για τον ενωτικό αγώνα του λαού μας, είναι η πολιτική της ΕΝΟΤΗΤΑΣ, θέλουμε να ελπίζουμε πως ό,τι έγινε ως τώρα είναι αρκετό για να κάνει την ηγεσία της Δεξιάς να παραδεχτεί πόσο λανθασμένη, καταστροφική και στην ουσία της αντεθνικής είναι η πολιτική της διάσπασης των δυνάμεων του λαού μας, που εκφράζεται με την αντικομμουνιστική υστερία, το αντιλαϊκό μίσος και τον κομματικό φανατισμό, ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΔΗΛΩΣΑΜΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΑΜΕ ΕΜΠΡΑΚΤΑ ΠΩΣ ΤΙΠΟΤΕ ΔΕ ΜΑΣ ΧΩΡΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΛΑΛΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟ ΑΓΩΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΤΟΙΜΟΙ- ΤΟ ΔΙΑΚΗΡΥΞΑΜΕ ΚΑΙ ΤΟ

ΑΠΟΔΕΙΞΑΜΕ- ΝΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΟΥΜΕ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ. Οι ιδιολογικές μας αντιλήψεις είναι δικές μας. Όπως έχουν κι' αυτοί τις δικές τους ιδεολογικές αντιλήψεις. Δεν τους ζητούμε ν' απορνηθούν τις δικές τους αντιλήψεις, ούτε να δεχτούν τις δικές μας. Απαιτούμε όμως απ' αυτούς να κάμνουν το ίδιο να σεβαστούν τις δικές μας αντιλήψεις. Πιστεύουμε στο δικό μας κόσμο πιστεύουν κι' αυτοί στο δικό τους. Μα το εθνικό ζήτημα είναι ΔΙΚΟ του Κυπριακού λαού. Κι' εμείς σαν πιστοί στρατιώτες του κυπριακού λαού θεωρούμε ύψιστο καθήκο να βρισκόμαστε στις επάλξεις του εθνικού ζητήματος και ν' αγωνιζόμαστε για τη λύση του όπως τη θέλει, όπως απόδειξε με την ψήφο του, ότι την θέλει ο κυπριακός λαός, σαν πιστοί στρατιώτες του κυπριακού λαού, στην πρώτη γραμμή του αγώνα, θεωρούμε ύψιστο καθήκο μας να μη επιτρέψουμε σε κανένα να μονοπωλήσει το εθνικό ζήτημα και να το χαντακώσει. Αν βρουν τη δύναμη οι αντίπαλοι μας να σκεφτούν με τον ίδιο τρόπο τότε το πρόβλημα της ενότητας θα λυθεί ευνοϊκά".

Την επομένη ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου, στέλεχος του ΑΚΕΛ, σε άρθρο του στην ίδια εφημερίδα προχωρούσε πιο πέρα και ζητούσε κινητοποίηση και προσφυγή στον ΟΗΕ:

"Με βάση ακριβώς τη λαϊκή ενότητα είναι που πρέπει να προχωρήσουμε και πιο πέρα. Με βάση αυτή την ενότητα είναι που πρέπει να καθορίσουμε τα περαιτέρω διβήματα μας. Και πρέπει, σαφώς, να δούμε ποια είναι αυτά τα διαβήματα που επιβάλλονται σήμερα, όταν μάλιστα έχουμε στα χέρια μας το μεγαλύτερο ενωτικό όπλο, το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος. Και η πραγματικότητα βοά πως το ενωτικό μας ζήτημα για να προωθηθεί πρέπει να βγει έξω από τα τετριμμένα πλαίσια της διαβόητης ελληνοβρετανικής φιλίας, γιατί είναι τα πλαίσια αυτά που καταστρέφουν και προκαλούν συνεχή υποχώρηση στην εθνική μας υπόθεση. Να το κατανοήσει και η Εθναρχία και η λοιπή ηγεσία της Δεξιάς πως

μόνο όλεθρο στην εθνική μας υπόθεση προκαλείται με την εμμονή στα πλαίσια της λεγόμενης αυτής φιλίας. Να κατανοήσουν πως τα περιβόητα αυτά πλαίσια θεωρούν, όπως δήλωσε κι ο πρωθυπουργός της Αθήνας Διομήδης, "διέγερσιν της κοινής γνώμης" κάθε ανακίνηση του κυπριακού. Να κατανοήσουν ακόμα πως όπως παραγνώρισαν τις δηλώσεις και τις υποδείξεις της κυβέρνησης της Αθήνας σχετικά με το δημοψήφισμα έχουν καθήκο να παραγνώρισουν και κάθε άλλη τυχόν απόδειξη για επαναφορά του κυπριακού στη θέση που βρισκόταν πριν του δημοψηφίσματος.

Το δημοψήφισμα δεν έγινε για να κλειστεί στα μπουλά της Αρχιεπισκοπής, λεγει για να χρησιμοποιηθεί σαν ξεκίνημα εντονότερης ανακίνησης του Κυπριακού. Γι' αυτό και πρέπει να δούμε πως το δημοψήφισμα ανοίγει το δρόμο για πιο καλή και μια πετυχημένη διεθνή τοποθέτηση του κυριακού ζητήματος. Να χρησιμοποιηθεί, λοιπόν, αυτό το δημοψήφισμα, γι' αυτή τη διεθνή τοποθέτηση, για τη μεταφορά του ζητήματος μας στον ΟΗΕ. Η Λαϊκή μας παράταξη από καιρό τώρα θέτει μ' αυτό τον τρόπο το ζήτημα μας. Και είναι φανερό σήμερα, πόσο δίκαιο είχαμε όταν κάναμε τις εισηγήσεις μας εκείνες, Καθαρά και ξάστερα σήμερα προβάλλει το ζήτημα της αποστολής νέου κοινού υπομνήματος στον ΟΗΕ, βασιsmένου στα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος, η αποστολή όμως ενός τέτοιου υπομνήματος, δεν είναι αρκετή, χρειάζεται η ζωντανή κι έντονη τοποθέτηση του από μια κοινή πρεσβεία που πρέπει ν' αναχωρήσει για το εξωτερικό και να κάνει όλες τις ενδεδειγμένες ενέργειες για την επιτυχημένη προώθηση της υπόθεσης μας. Αυτή η πρεσβεία να αναχωρήσει το συντομότερο. Με τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος στα χέρια μα και ταυτόχρονα και με την ολόπλευρη συμπαράσταση και υποστήριξη του κυπριακού λαού".

Πριν ακόμα συγκεντρωθούν καλά, καλά τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος, το ΑΚΕΛ συνεδρίασε μαζί με τον ΕΑΣ και τις άλλες οργανώσεις

του και μελέτησε την κατάσταση "όπως προκύπτει ύστερα από την συντριπτική νίκη του λαού μας στο ενωτικό δημοψήφισμα".

Η σύσκεψη έγινε στις **20** Ιανουαρίου και είχε το στόχο της. Επειδή η Αριστερά φοβόταν ότι ήταν ενδεχομενο και πάλι να μείνει έξω από τις περαιτέρω κινητοποιήσεις που αποφασίζονταν από την Εθναρχία με τη λήξη του δημοψηφίσματος φρόντισε ώστε στη σύσκεψη να εγκριθεί επιστολή στην Εθναρχία στην οποία να παρατίθενται και οι δικές της απόψεις.

Η Εθναρχία είχε προγραμματίσει να συνεδριάσει στις **24** Ιανουαρίου και η Αριστερά έσπευσε να της διαβιβάσει τις θέσεις της κατά την ημέρα της συνεδρίας.

Η επιστολή που εγκρίθηκε στη σύσκεψη και απέστειλε ο Μιλτιάδης Χριστοδούλου εκ μέρους του ΕΑΣ και των δημάρχων και οργανώσεων της Αριστεράς έχει ως εξής:

"Κύριοι,

Αναφερόμαστε στην επιστολή μας της **28.9.1949**, με την οποία προτείναμε στην Εθναρχία κοινό διάβημα προς τον Οργανισμό των Ενωμένων Εθνών για την προώθηση του Κυπριακού ενωτικού ζητήματος. Δεν χρειάζεται ν' αναφερθούμε στην απάντηση που πήραμε στην επιστολή και στις προτάσεις μας, γιατί αυτό δεν πρόκειται να ωφελήσει αυτή τη στιγμή. Αναφερόμαστε επίσης στις προτάσεις μας της **3.12.1949** ύστερα από την ανακοίνωση σας για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος στις οποίες ίσαμε τώρα δεν έχουμε πάρει απάντηση.

Παρά το γνωστό περιεχόμενο της επιστολής σας της **30.9.1949** και παρ' ολο που επανειλημμένα κατοπινά διαβήματα μας δεν έτυχαν απάντησης από μέρους σας η Λαϊκή Παράταξη κράτησε απέναντι στο Δημοψήφισμα την καλά γνωστή σε σας στάση, τη στάση που εκτιμήθηκε από κάθε τίμιο πατριώτη. Η Λαϊκή παράταξη έβαλε το συμφέρον του ενωτικού αγώνα πάνω από κάθε κομματικό ή παραταξιακό συμφέρον. Ηταν αρκετό πως το δημοψήφισμα στρεφόταν ενάντια στον ιμπεριαλισμό ήταν αρκετό πως γινόταν για να

διακηρυχθεί ο ενωτικός πόθος του Κυπριακού λαού για να τύχει της αμέριστης κι ενθουσιώδους υποστήριξης της Λαϊκής Παράταξης. Η Λαϊκή παράταξη δε γνοιόστηκε για το ποιος οργάνωσε το δημοψήφισμα, ούτε επηρεάστηκε από το γεγονός πως οι οργανώσεις του δημοψηφίσματος λίγες μέρες πριν, εσαμπόταραν μια δική της προσπάθεια προώθησης του ενωτικού μας ζητήματος και διακήρυξης του ενωτικού μας πόθου μπροστά στη διεθνή κοινή γνώμη.

Τώρα το δημήφισμα έχει συμπληρωθεί με συντριπτική νίκη του λαού με συντριπτική ήττα του αγγλικού ιμπεριαλισμού.

Κανένας δε μπορεί ν' αρνηθεί πως για τη επιτυχία του δημοψηφίσματος συνέβαλε σ' ένα μεγάλο βαθμό η πατριωτική στάση και δράση της Λαϊκής Παράταξης. Ρωτήστε τους υπεύθυνους για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος σ' όλα τα χωριά και τις ενορίες και θα σας μιλήσουν πόσο μεγάλη και πατριωτική ήταν η συμβολή της Λαϊκής παράταξης, αν τονίζουμε τη συμβολή μας και το ρόλο της στην επιτυχία, δεν είναι γιατί θέλουμε ν' αποσπάσουμε επαίνους.

Οχι. Είναι γιατί θέλουμε να καλέσουμε εσάς ν' αντιληφθείτε πόσον εξυπηρετική θάναι για τον εθνικό μας αγώνα η συνεργασία κι η ενότητα των δυο πολιτικών παρατάξεων, Δεξιάς και Αριστεράς. Είναι γιατί θέλουμε να σας δείξουμε πως η άρνηση σας να δεχθήτε συνεργασία με την Λαϊκή παράταξη αποβαίνει προς ζημιά του εθνικού αγώνα και μόνον αυτού, προς όφελος των εχθρών της Ενωσης και μόνο αυτών.

Κύριοι,

Όταν στις **2 12.1949** είχατε ανακοινώσει την απόφαση της Εθναρχίας για τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος, διεκηρύξατε πως αυτό είναι η απαρχή ουσιαστικότερου αγώνα. Είναι η μεγάλη μας επιθυμία έτσι να γίνει. Η Λαϊκή Παράταξη βλέπει πως το δημοψήφισμα δε θάχει καμμιά αξία αν το κρατήσουμε για τον εαυτό μας. Η αξία του δημοψηφίσματος αρχίζει από τη στιγμή που θα το βγάλουμε έξω από τα στενά Κυπριακά όρια. Η Λαϊκή Παράταξη βλέπει πως το

δημοψήφισμα δε θάχει καμμιάν αξία, αν την επαύριο της πετυχημένης συμπλήρωσης του, εμείς οι Έλληνες Κύπριοι αφήνουμε τον κύριο εχθρό μας, τον ιμπεριαλισμό, κι αρχίσουμε να τρωγώμαστε αναμεταξύ μας.

Τι πρέπει, λοιπόν, να γίνει; Η Λαϊκή Παράταξη βάζει μπροστά στην Εθναρχία τις ακόλουθες συγκεκριμένες προτάσεις:

1. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, μαζί με την αξίωση του κυπριακού λαού να ενωθεί με την Ελλάδα, να διαβιαστεί πρωτίστως και δίχως καθυστέρηση στον ΟΗΕ, το διάβημα αυτό προς τον ΟΗΕ, πρέπει να γίνει μ' ένα κοινό έγγραφο όλων των κομμάτων, οργανώσεων και αντιπροσωπευτικών σωμάτων του τόπου.

2. Αντιπροσωπεία του ελληνικού Κυπριακού Λαού, προερχομένη απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις, να επισκεφθεί την Ελλάδα και να ζητήσει από τη νέα κυβέρνηση όπως αποφασιστικά διεκδικήσει από την Μεγάλη Βρετανία την Κύπρο και όπως θέσει το Κυπριακό μπροστά στον ΟΗΕ.

3. Αντιπροσωπεία του ελληνικού Κυπριακού Λαού προερχομένη απ' όλες τις πολιτικές παρατάξεις να επισκεφθεί τις Πρωτεύουσες των κυριωτέρων χωρών της Ευρώπης και την Αμερική για τη διαφώτιση τόσο της κοινής, όσο και της επίσημης γνώμης πάνω στους εθνικούς πόθους της Κύπρου.

4. Ν' αρχίσουν από τώρα οι προετοιμασίες για την αποστολή Πρεσβείας, αντιπροσωπευτικής όλου του Λαού στην προσεχή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ που θα συνέλθει πιθανώς τον Σεπτέμβρη του **1950**.

5. Να οργανωθούν σ' όλες τις πόλεις και στην ύπαιθρο εθνικά συλλαλητήρια με συμμετοχή ομιλητών όλων των κομμάτων και οργανώσεων. Να φθάσουμε σ' ένα παγκύπριο εθνικό συλλαλητήριο στη Λευκωσία με συμμετοχή και πάλιν ομιλητών όλων των Κομμάτων και Οργανώσεων. Η Λαϊκή παράταξη εισηγείται πως η **25η** του Μάρτη του **1950** μπορεί από τώρα να οριστεί σαν ημέρα του Παγκυπρίου Εθνικού Συλλαλητηρίου.

6. Η Εθναρχία ν' αναλάβει την πρωτοβουλία για μια παγκύπρια σύσκεψη όλων των Κομμάτων και των Οργανώσεων, με σκοπό τον καταρτισμό ενός κοινού προγράμματος εθνικού αγώνα.

Επίσης η Εθναρχία ν' αναλάβει την πρωτοβουλία για μια παγκύπρια εκστρατεία όλων των Κομμάτων και Οργανώσεων για την ενότητα και τη συμφιλίωση του λαού, που από το δημοψήφισμα φάνηκε πως τόσο πολύ την θέλουν οι μάζες του λαού και την ενιαία διεξαγωγή του ενωτικού αγώνα.

Αυτές, κύριοι, είναι οι συγκεκριμένες προτάσεις τους Λαϊκής Παράταξης για τη δουλειά που πρέπει να γίνει ύστερα από το δημοψήφισμα. Η Λαϊκή παράταξη είναι πρόθυμη να τις συζητήσει μαζί σας και με αντιπροσώπους όλων των κομμάτων και παρατάξεων, και προς τον σκοπό αυτό έχει ορίσει πενταμελή αντιπροσωπεία από τους συναγωνιστές Λύσο Σανταμά, Π. Νικολόπουλο, Ε. Παπαϊωάννου, Α. Ζιαρτίδη και Ιάκ. Νικολαου, η οποία είναι πρόθυμη να συναντηθεί μαζί σας σε μέρα, ώρα και τόπο που θα ορίσετε σεις.

Τελειώνοντας θέλουμε να κάμουμε σαφές ότι η άρνηση σας, όπως και στο παρελθόν, να συνεργασθήτε μαζί μας, η προσπάθεια σας να ενεργήσετε κομματικά και μονομερώς, δε σημαίνει πως η Λαϊκή παράταξη, θα παραιτηθεί από την εκτέλεση του Προγράμματος της.

Αν η Εθναρχία αρνηθεί να συνεργαστεί με τη Λαϊκή παράταξη, η τελευταία είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει μόνη της. Θα διαφωτίσουμε, έστω και μόνοι μας, την ελληνική και την παγκόσμια κοινή γνώμη. Θα αποταθούμε, έστω και μόνοι μας, προς τον ΟΗΕ τόσο με υπόμνημα όσο και με Πρεσβεία, θα οργανώσουμε συγκεντρώσεις και συλλαλητήρια και θα εντείνουμε την εκστρατεία μας για την ενότητα του λαού.

Αναμένοντας απάντηση σας και ιδιαίτερα αναμένοντας όπως μας καθορίσετε ημέρα και ώρα για συνάντηση και συζήτηση των προτάσεων μας,

Διατελούμε
μετά τιμής

κατ εντολή του ΕΑΣ, των Λαϊκών δημάρχων και
των Λαϊκών Οργανώσεων
Μ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Η Εθναρχία όμως δεν έλαβε καθόλου υπ' όψη τις
εισηγήσεις του ΑΚΕΛ και του ΕΑΣ και το Εθνικό
Συμβούλιο που συνεδρίασε στις **24** Ιανουαρίου
αποφάσισε να συνεχίσει κάπως ήπια τακτική αντί
επιθετική.

Σαν πρώτο διάβημα θα ενημέρωνε τον Κυβερνήτη,
τον οποίο θα παρακαλούσε να στείλει το αποτέλεσμα
του δημοψηφίσματος στην αγγλική Κυβέρνηση. Επίσης
θα ενημέρωνε την Κυβέρνηση της Ελλάδας:

"Το Εθνικόν Συμβούλιον κατά την σημερινήν
αυτού συνεδρίαν συνεζήτησε διαφόρους εισηγήσεις
επί των ληηπτέων μέτρων και των διαβημάτων, τα οποία
επιβαλλονται διά την αξιοποίησιν του αποτελέσματος
του Παγκυπρίου ενωτικού δημοψηφίσματος. Ελήφθησαν
αι ακόλουθοι αποφάσεις:

1. Δι' ανακοινωθέντος της Εθναρχίας θα
γνωστοποιηθή επίσημος το τελικόν αποτέλεσμα του
δημοψηφίσματος.

2. Θα υποβληθή εις την Κυβέρνησιν Κύπρου διά
να διαβιβασθή εις την Βρετανικήν Κυβέρνησιν το
αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος καλουμένην να
συμμορφωθή προς την ομόθυμον θέλησιν του Κυπριακού
λαού διά την ένωσιν του μετά της μητρος Ελλάδος
εκφρασθείσαν τόσον πανηγυρικώς, αξιοπρεπώς και
αδιαβλήτως.

3. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, θα
ανακοινωθή και εις την ελληνικήν Κυβέρνησιν μετ'
αντιγράφου της και εις την Βρετανικήν Κυβέρνησιν
δι' επιστολής της Εθναρχίας.

Ελήφθη επίσης απόφασις περί περαιτέρω
ενεργειών του εθνικού ημών ζητήματος, ως
διμορφώθηκε τούτο μετά το Δημοψήφισμα".